

מִבְּ"ט מַצִּיגָה:

מִהֲרָץ אֶל הַפֶּקֶם

מֵאֵת:

יֹרֵם טֶה־לֵב

אֵינֵרִים:

עֵינֵת פֶּלֶד

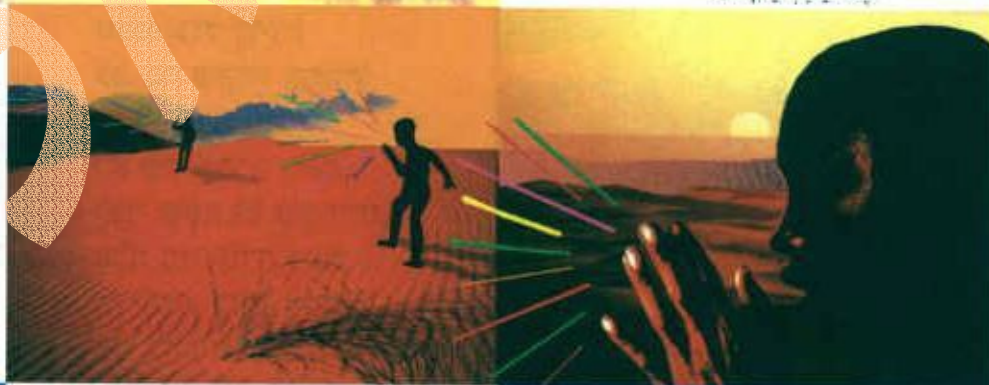
1

א: זר

בראשית היה הקול.
אדם צועק בקול חזק
אל ידידו שבמרחק.
זה שומע וזוכר
ומעביר את המידע
לאיש אחר, רחוק יותר.
וכך, באמצעות
שורה של "צועקים",
כל ידיעה היתה עוברת
אל המרחקים.

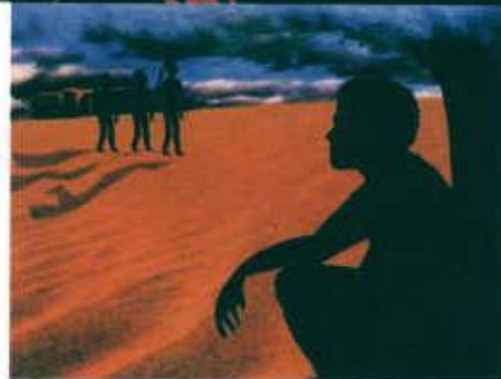
2

אך אם "צועק" אחד
היה פתאום חולה
או משתגע או קצת צרוד,
הכל היה אבוד

3

אז בינו העתיקה
בחרו רצים זריזים מאוד,
אמנו אותם לרוץ חזק
להעביר את הידיעות.

בינינו

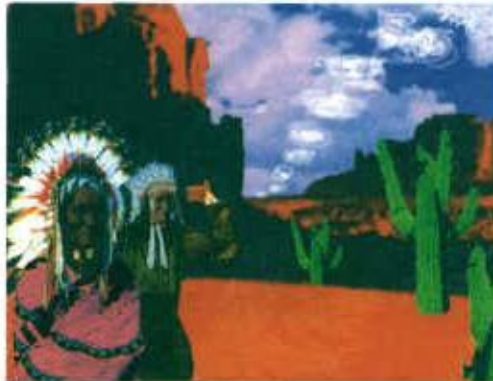
מהרץ אל הפקס

© כל הזכויות שמורות למשרד החינוך התרבות והספורט

4 אך אם אחד בתוך ריצה
קבל מכה או עקיצה
נתקל באבן או עמוד
או סתם שכח לאן הוא רץ,
כל המידע היה אבוד.

5 האינדיאנים באמריקה
פתחו פטנט מאוד חדשן.
הם העבירו ידיעות
באמצעות... עמוד עשן.

6 עשן שחור, עשן לבן.
כל סוג עשן היה סימן.

8 באפריקה פתחו שיטה:
קולות הטמטם והתוף
שהדהו בג'ונגלים
ואף עברו מחוף אל חוף.
תיפוף מהיר, תיפוף איטי,
תיפוף חלש, תיפוף איתן,
כל סוג תיפוף היה סימן.

7 אך אם רצו מידע למסור
דוקא בליל סופה וקור,
ברוח או ברד
או במטר כבד,
כל המידע היה אובד.

9 אבל גם כאן, ביום סגריר,
ברק או רעם מתגלגל
את המידע בבלב.

11 אך אם מישהו לא הצליח
להדליק את המדורה,
מה אז קרה?
עם ישראל היה עלול
לחגוג את פסח – באלול.

10 וגם אצלנו פה בכנען
היתה שיטה דומה אי-פעם.
את בשורת החג
היו מעבירים
במדורות על ההרים.
סוכות, פסח, שבועות –
כל חג נפתח במשואות.

12 ואנשים כבר אז הרגישו,
שהשיטות העתיקות
בכלל בכלל
לא מספקות.

13 כי האדם רצה יותר,
יותר הרבה, יותר רחוק,
יותר ברור, יותר מהר.

14 וכשהמציאו את הכתב,
אפשר היה לכתוב מכתב
על חרס, פפירוס
או על דף
או על מגילה של קלף.

15 ומה שנכתב
באותה מגילה,
הגיע מדויק,
מלה במלה.

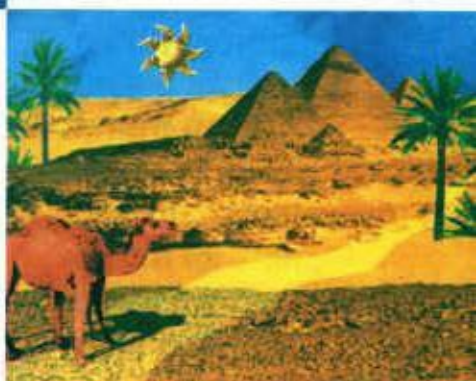
17 אבל גם הם עם כל כוחם
היו כמונו, בני־אדם.
לא יכלו לגמוע מרחקים
ממש גדולים וארוכים.

16 את המגילות היו נושאים
רצים קלי־רגליים,
אשר חצו שדות, הרים
ונחלים של מים.

18 והאדם רצה יותר,
יותר הרבה, יותר רחוק,
יותר ברור, יותר מהר.

19 ואז רתמו את הסוסים
לשרותו של האדם,
והם,
בעזרת מרכבות קלות,
נשאו לא רק מכתבים
אלא גם חבילות.
אבל אפילו הסוסים
היו בעצם מוגבלים,

20 כי הם יכלו לנוע רק
על-פני דרכים
או על שבילים.
לא פעם הם שקעו בבוץ
או התהפכו לתוך נהר
או סתם רצו להשתולל,
והמידע כולו היה
הולך לעזאזל.

21 והאדם רצה יותר,
יותר הרבה, יותר רחוק,
יותר ברור, יותר מהר.

23 אומנם את היונה
שום מכשול לא עצר.
היא חצתה אגם והר
בלי כביש או דרך עפר,
נשאה מידע
על גב פתקים
ממש ממש למרחקים.

22 ואז חפשו פתרון אחר
חפשו יצור זריז יותר
שעף מעל הסכנה,
והם גלו את – היונה.

24 אבל יונה, כולם יודעים,
היא טרף קל לצידים.
וכך היתה יונה לא פעם
אל השליחות שלה
נשלחת,
אך מגיעה – אל הצלחת...

26 והשנים חלפו עברו
וכלי-הרכב השתפרו.
רכבת, אוטו, אונייה
נשאו אתם את המידע.

25 והאדם רצה יותר,
יותר הרבה, יותר רחוק,
יותר ברור, יותר מהר.